ପାନାକାନ୍ତି ସମ୍ପତ ରାଓ

ବନାମ

ଏ. ପି. ରାଜ୍ୟ

ମେ 18, 2006

[ଡ. ଏ. ଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ୍ ଏବଂ ଲୋକେଶ୍ୱର ସିଂ ପାନ୍ତା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 302 ଏବଂ 498-A - ବିବାହର ସାତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ - ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୌତୁକ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ସୂଚିତ କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣ - ଗଳାରୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ - ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଥିବାର ପରିସ୍ଥିତି - ନ୍ୟାୟାଳୟ IPC ଧାରା 304-B, 498-A ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ304-B ରୁ 302 କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ - ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି- ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, 1961-ଧାରା 4 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 946/2004 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 81/2003ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦସ୍ଥିତ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 18. 4. 2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ସପକ୍ଷରେ ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଜୋୟୋନ୍ତା ବରୁଆ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ବିନୟ କୁମାର ଏବଂ ଡି. ଭାରତୀ ରେଡ୍ଡୀ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆଦେଶ

ଅପିଲକାରୀ (A-1)ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବୈଜୟୋନ୍ତ ବାରୁଆ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି. ବିନୟ କୁମାରଙ୍କ ମତ ଶୁଣିଥିଲୁ । ଏହି ଆବେଦନ 18. 04. 2003ରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 81/2003 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା IPC ଧାରା 498- A, 304- B ସହିତ ପଠିତ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲ୍ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ IPC ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ମାତାଙ୍କୁ (A-2 ଏବଂ A- 3) ଧାରା 498-A ଏବଂ 304-B ସହିତ ପଠିତ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ଏବଂ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଗଲା :-

ଆବେଦନକାରୀ ପାନାକାନ୍ତି କବିତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏକ ଭଡ଼ା ଘରେ ତିନି ମାସ ଧରି ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ଜଣେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇଥିବାରୁ ସରକାରୀ କାରଣ ପାଇଁ 06. 08. 2000ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଯିବାକୁ ପଡିଥିଲା ।07. 08. 2000ରେ, PW- 8 ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଘରର ଦ୍ୱାରକୁ ଧକ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପନକାନ୍ତି କବିତାଙ୍କୁ ଶଯ୍ୟା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଦିନ, ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7. 55 ସମୟରେ, P. W. - 1 (ମୃତକଙ୍କ ବାପା) କରିମନଗର ପୋଲିସ ଥାନାରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । IPCଧାରା 498-A, 302, 304-B ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଫୌଜଦାରୀ ସଂଖ୍ୟା 15/2000 ରେ ଏକ ମାମଲା ଭାବରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା । ପୋଲିସ 08. 08. 2000 ରେ PW 3 ରୁ PW 6, PW 9, LW 14, PW 12, LW 16, PW 13 ଏବଂ LW 18 ର ବୟାନ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ ।IPCରେ ଧାରା 498-A, 302, 304-B ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ମାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ଭାବରେ ଏକ ଦୋଷାରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । କରିମନଗରର ଅତିରିକ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପ୍ରଥମ ବର୍ଗ, ଏହି ମାମଲାକୁ P ଏବଂ C ସଂଖ୍ୟା 20/01 ଭାବରେ

ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ କରିମନଗରର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କରିମନଗରର ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୌରା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 36/2002 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ । ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ 20 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3ଙ୍କ ସହିତ, ଧାରା 313 Cr. PC ଅନୁଯାୟୀ ପଚରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ IPC ଧାରା 498-A, 304-B ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ କରିଥିଲେ:-

> " ଅପରାଧର ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ସାମାଜିକ ମନ୍ଦ ଯୌତୁକର ଭୟଙ୍କରତାକୁ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ମୁଁ A-1 ରୁ A-3ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ IPC ଧାରା 498-A ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 5,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ସରଳ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । 1 ମଧ୍ୟ A-1 ରୁ A-3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ IPC ଧାରା 304-B ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ। 1 ରେ A-1 ରୁ A-3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 10,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଦେବାକୁ ପଡିବ, ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବ । ମୋଟ ଜୋରିମାନା ରାଶି ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି 45,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତେବେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ 30,000 ଟଙ୍କା PW- 2ଙ୍କୁ ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାତା ତାଙ୍କୁ ଅନୁକମ୍ପା ରାଶି ଭାବେ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଆବେଦନ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଭୌତିକ ବସ୍ତ୍ର 1 ରୁ 4 ନଷ୍ଟ କରାଯିବ । ଅଚିହ୍ନିତ ସମ୍ପତ୍ତି [ମୂଲ୍ୟହୀନ] ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ, ତେବେ ଆବେଦନ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ନଷ୍ଟ କରାଯିବ ।"

ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ସହିତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ Cr.P.C. ଧାରା 374[2] ଅନୁଯାୟୀ 2003 ର ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 81 ଏବଂ 536 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । Cr.P.C. ଧାରା 378[3][1] ଅନୁଯାୟୀ 2003 ର ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 536 ଭାବରେ ଏକ ଅପିଲ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1)ଙ୍କ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ଅପିଲକାରୀ (ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 498-A ସହିତ ପଠିତ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଧାରା 304-B IPC ରୁ ଧାରା 302 IPC କୁ କୌଣସି କାରଣ ବିନା ଓଲଟାଇ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତକଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏବଂ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟଧିକ ବିରୋଧାଭାସ ଏବଂ ବିସଙ୍ଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଶେଷକରି ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଯାହାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମିଳିପାରିନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିରୋଧୀ ସାକ୍ଷୀ ଘୋଷିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ସରକାରୀ ଅଭିଯୋଜନ ପ୍ରମାଣ କରିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ପୀଡିତାଙ୍କୁ ଯୌତୁକ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ହଇରାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଗସ୍ତରେ ଯିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ 06.08.2000 ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା 6.00 ଟା ସମୟରେ, PW-10ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଯିବାକୁ ପଡିଲା, ଯାହା PW-9 ଏବଂ 10ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଘଟଣା

ଘଟିଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ଆଦୌ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ଯ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ଦିଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତାମତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତିର ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାରେ ଆହୁରି ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଯେହେତୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ରିପୋର୍ଟରେ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 4 ଡାହାଣ ଆଣ୍ଠୁରେ ଏବଂ ଆଣ୍ଠୁ ତଳ ଚକିକୁ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ କରାଯାଇଥିଲା, କୌଣସି ଫୁଲା ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ନଥିଲା ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମାମଲା ଥିଲା ଏବଂ ଗଳାଚିପିବା ନୁହେଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ଯ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ IPC ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସଠିକ୍ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟକୁ ସତର୍କତାର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ 06.08.2000 ରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିବାହର ସାତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶିକାର କରାଇଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟତାଙ୍କ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 5 ରେ ଅଭିଯୋଜନର ମାମଲାକୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ଯ ଅଭିଯୋଜନର ମାମଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ P.W.-Iଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘର ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବା ତାରିଖରେ P.W.-I ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲି ଯେଉଁଠାରେ A- 1 (ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ), A- 2 ଏବଂ A- 3 ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କୁ ଯୌତୁକର ବାକି ପରିମାଣ ଦେବାକୁ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଆସବାବପତ୍ର ଯୋଗାଇବାକୁ ଦାବି କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, P. W. -Iଅତିରିକ୍ତ ଆସବାବପତ୍ର କିଣିବା ପାଇଁ A- 1 କୁ 10,000 ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । ଛୁଟିଦିନରେ, ମୃତକ ଜଣକ PW- 1 ଏବଂ PW 2ଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଯୌତୁକ ଦାବି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ।ତେଣୁ PW-1, A-2 କୁ ସହମତି ଅନୁଯାୟୀ 70,000 ଟଙ୍କା ନଗଦ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ଯ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି

ଯେ 06.08. 2000ରେ, ଯେତେବେଳେ P. W- I ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ P. W.-10କୁ ଟେଲିଫୋନ୍ କରିଥିଲେ, P. W.-8, P. W-10ର ଝିଅ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ଯେ A-1 ଘରେ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ 07.08. 2000 ପାଖାପାଖି ସକାଳ 6ଟା ସମୟରେ, P. W-8 ନଳରୁ ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସମୟରେ ମୃତକକୁ ଡାକିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ମିଳିବାରୁ P. W-8 ମୃତକଙ୍କ ଘରର ଅଂଶକୁ ଯାଇ କବାଟ ଠେଲି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କବାଟ ଖୋଲିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଛଣା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଚଟାଣରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦେଉ ନଥିଲେ ।

ଆମେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ମୃତ ଶରୀରର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିବା ଏବଂ P. -11 ଏମ୍. ଇ. ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିଥିବା କରିମନଗର ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାର ସହକାରୀ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ, P. W. - 17ଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ କଣ୍ଠରୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଶ୍ଵାସରୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା । P. -11 ଏମ୍. ଇ. ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଉଛି: -

> 1. " ଡାହାଣ କାନ୍ଧର ମଧ୍ୟମ ପାର୍ଶ୍ଵ ସହିତ ଷ୍ଟର୍ମ୍ ଉପରେ ଏକାଧିକ ଛୋଟ ଛୋଟ କଟା ଦାଗ ।
>
> 2. ବାମ ଉପର ବାହୁର ମଧ୍ୟଭାଗ 1/3 10 X 6 ସେମି ଉଭୟ ଉପର ବାହୁରେ ଆଘାତ । ଡାହାଣ ଉପର ବାହୁରେ 8 ସେମି x 6 ସେମି ।
>
> 3. ବେକ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ଚାରିପାଖରେ ଆଘାତ ;
>
> କ) ବେକର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ତିନୋଟି, ଥାଇରଏଡ୍ ଉପାସ୍ଥିର ଉପରୁ ବାମ କାନର ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (6 ସେମି) ବିସ୍ତୃତ ।
>
> b) ଥାଇରଏଡ୍ ଉପାସ୍ଥିଠାରୁ ବେକର ମଧ୍ୟଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉପାସ୍ଥିଠାରୁ 7 ସେମି ଦୂରରେ ବିସ୍ତୃତ;
>
> c) ଥାଇରଏଡ୍ ଉପାସ୍ଥିର ତଳ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବାମ ଉପରିଭାଗ କଣ୍ଠ ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 6 1/2 ସେମି ।

d) ଥାଇରଏଡ୍ ଉପାସ୍ଥିଠାରୁ ଗ୍ରୀବୀ ମେରୁଦଣ୍ଡର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେକର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ଆଘାତ, 10 x 3/4 ସେ. ମି. ।

4. ଡାହାଣ ଆଣ୍ଠୁ ଉପରେ ଏବଂ ଆଣ୍ଠୁ ତଳେ ଅନେକ ଛୋଟ ଘର୍ଷଣ ଆଣ୍ଠୁ ହାଡ଼ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

5. କଣ୍ଠିକା ହାଡ଼ ଅକ୍ଷତ ରହିଛି ।

6. ଡାହାଣ ଆଖି ଡୋଳାର କର୍ଣ୍ଣିଆ ଆଘାତର ବିଦୀର୍ଣ୍ଣତା । ଫୁସଫୁସରେ କଫ ଜମା ହୋଇଥିଲା । ପେଟରେ ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ତରଳ ପଦାର୍ଥ । ଯକୃତରେ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିଲା । "

ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କଣ୍ଠରୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ଆନୁମାନିକ ସମୟ ତାଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରାୟ 30 ରୁ 42 ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା । ଡାକ୍ତର ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ।

ଆମେ P. W. -17(ଡାକ୍ତର)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ସତର୍କତାର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଧିବକ୍ତା ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଏବଂ Exh. P. W. -11ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଦଉଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଫାଶୀ ଦେବା ମାମଲାରେ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 4 ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ହାତ କିମ୍ବା ଗୋଡରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ ଯୋଗୁଁ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 4 ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ନଖ ଅନେକ ଅପଘର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ସେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ କଣ୍ଠରୁଦ୍ଧ କାରଣରୁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହେବା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମତ ଭୁଲ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଫାଶୀ ମାମଲା ।

ପୂର୍ବରୁ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପରି, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ନିଜ ମାମଲାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ 20 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ PW-1 ରୁ PW-21ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷ ଦୁଇଟି ବିରୋଧାଭାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେପରିକି Exh. D-1 ଏବଂ Exh. D-2 ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, P. W. 11, 12 ଏବଂ 13

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧୀ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ A-1 (ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ A-1 ଏବଂ ମୃତକ ଭାଗ୍ୟନଗର ଅଞ୍ଚଳ ସଂଖ୍ୟା 2-10-1370 ରେ ଅବସ୍ଥିତ PW-9 ଙ୍କ ଏକ ଭଡା ଘରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ କେବଳ ଉକ୍ତ ଘରେ ରହୁଥିଲେ । P. W. -10 ଙ୍କ ଝିଅ P. W-୫ ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ଯେ 07. ୦୫. 2000 ସକାଳ ପ୍ରାୟ 6. 00 ଟାରେ, PW-୫ ମୃତକଙ୍କୁ ଡାକି ଟ୍ୟାପରୁ ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନ ମିଳିବାରୁ PW-୫ ମୃତକଙ୍କ ଅଂଶ ପାଖକୁ ଯାଇ କବାଟ ଠେଲି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କବାଟ ଖୋଲି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ମହଲାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦେଉ ନଥିବା ଦେଖିଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ମାଉସୀ P. W.- 4 ମଧ୍ୟ କରିମନଗରରେ ରହୁଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ମୃତକ ଜଣକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତନା ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁରତା ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯୌତୁକ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସମ୍ପର୍କରେ P. W.-4 ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର କିମ୍ବା କାରଣ ଦେଖୁନାହୁଁ ।

ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯାହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଯୌତୁକ ପାଇଁ ହଇରାଣ ଏବଂ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ (A-1) IPC ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପାଉଛୁ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ମୂଳ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବ ।ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ A-1ଙ୍କ ଉପରେ 15,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଲଗାଇଛନ୍ତି ଏବଂ P. W. -2ଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଭାବରେ 10,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଜୋରିମାନା ବହୁତ ଅଧିକ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆମେ ଜୋରିମାନାକୁ 15,000 ଟଙ୍କାରୁ 1,000 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରୁଛୁ । ଯଦି ଅନାଦେୟ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ସାଧାରଣ କାରାବାସ ଭୋଗ କରିବେ ।

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ସେବା କମିଟି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଭାବରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବୈଜୟୋନ୍ତ ବରୁଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଆମର ପ୍ରଶଂସା ରେକର୍ଡରେ ରଖିଛୁ । ତେଣୁ, ଆମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ସେବା କମିଟିକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଦେୟ ବାବଦକୁ 3,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହୋଇଥାଏ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।